Anul al 58-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL — In România 3 lei, In străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 194 Luni 21 Iulie 1941
14 Pagini

„ASOCIAŢIUNEA" SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR, ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR cu 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

SĂ NE MERITĂM PATRIA

Spulberând cu vitejia oştaşilor pe duşmanii cotropitori ai Bucovinei şi Basarabiei, am reaşezat deapururi temeliile Neamului românesc în glia moldovenească a lui Ştefan cel Mare.

Anunţând acest fapt istoric în Proclamaţia al cărui text l-am publicat ieri, generalul Antonescu, Conducătorul Statului Român, adresându-se fraţilor basarabeni şi bucovineni, le spune:

„Aţi simţit prin propria voastră suferinţă, prin sărăcia şi umilirea în care aţi trăit ce înseamnă comunismul.

Aţi putut judeca singuri că viaţa fără libertate şi proprietate, fără dreptate şi familie, fără biserică şi lumină, este mai cumplită decât moartea".

Un an s'a împlinit de curând de când moscoviţii lacomi şi cruzi ne-au răpit cele două provincii, un an de amarnice suferinţi şi pentru noi din ţara veche şi pentru fraţii noştri rămaşi acolo.

Descătuşarea a venit, pornită de ideia de dreptate care triumfă totdeauna, susţinută de credinţa adânc săpată în sufletele noastre. Bucovina şi Basarabia, părţi din trupul ţării, suflet din sufletul românesc, vor intra de azi înainte definitiv în patrimoniul naţional.

„Un neam trăeşte şi se înalţă — sună proclamaţia generalului Antonescu — prin fapta de credinţă şi luptă, prin munca şi sbuciumul fiecăruia din fiii lui".

Bucuria şi satisfacţia noastră constituesc un imn de slavă şi de recunoştinţă pentru toţi cei cari, în faţa inamicului fără Dumnezeu, n'au avut un pic de ezitare şi n'au cruţat nicio jertfă pentru ca — sub conducerea generalului Antonescu — să câştige victoria ce constituia o chestiune de viaţă pentru neamul românesc.

Slavă şi închinare înaintaşilor cari prin exemplele lor ne-au sădit în inimi dragostea pentru pământul ţării şi ne-au învăţat că cel mai de seamă crez al unei naţiuni este unirea.

Mulţumirile noastre se îndreaptă cu toată căldura spre brava armată germană şi spre marele ei Fuehrer în care România a găsit un leal şi generos sprijin.

Dar, aminteşte generalul Antonescu, din cenuşa robiei şi din rănile încercării, trebue să ridicăm astăzi temeiuri de viaţă nouă.

„Trecutul s'a stins, să întemeiem viitorul.

„Trebue să ştergem toate urmele prădătorilor şi să distrugem toate uneltele lor".

O viaţă nouă începem, inspirată din experienţa trecutului şi cu gândul curat de a evita repetarea erorilor, de a determina o eră de dreptate, de omenie, de respect al muncii fiecăruia, de valorificare a meritelor reale, de întronarea unei administraţii cinstite; de a face tot ce este necesar pentru ca cei mulţi să se bucure de roadele unei propăşiri reale.

Anunţând că va conduce d-sa însuşi organizarea Basarabiei şi Bucovinei, refăcând toate aşezările, generalul Antonescu adaugă:

„Românii vor fi cu adevărat stăpâni în ţara lor, iar ţăranii vor simţi cu adevărat bucuria muncii şi rodul pământului lor".

Suferinţele îndurate în anul ce a trecut, să ne îndemne pe toţi, dela mic până la mare, să facem legământul sacru de a căuta să fim la înălţimea cerinţelor acestei vieţi noui pe care ne-a hărăzit-o Dreptatea Divină şi slujitorii Ei, răsbunând prin vrednicia noastră de azi şi de mâine, uitarea de eri; amintindu-ne mereu de cei ce s'au jertfit pentru unirea neamului, să facem astfel ca meritând jertfele, să ne merităm Patria!

Războiul împotriva U. R. S. S. şi consecinţele lui

Urmările politicei revoluţionare şi agresive a Sovietelor

Odată ostilităţile începute pe frontul oriental, conducătorii dela Moscova, au anunţat lumei, prin toate posturile lor de radio, că U. R. S. S. a fost victima „unei agresiuni" din partea Germaniei, Finlandei şi României, care au ridicat armele împotriva ei fără „declaraţie de război" şi fără să respecte... „dreptul sfânt al ginţilor", aşa că ei sunt nevoiţi să apere... libertăţile grav ameninţate ale popoarelor sovietizate şi domeniul teritorial ce le aparţine. Iată-i pe maeştrii conducători ai comunismului internaţional, pe practicanţii anarhiei roşii, pe duşmanii declaraţi ai ordinei, civilizaţiei şi libertăţilor naţiunilor, făcând figura de victime a unei pretinse agresiuni şi de apărători ai dreptului ginţilor!

Fireşte, că aceşti conducători ai sovietelor, care timp de două decenii au exploatat slăbiciunile Europei, profitând de rivalităţile şi neînţelegerile dintre celelalte puteri, spre a spori forţele distructive ale U. R. S. S., nu s'au aşteptat să se găsească deodată în faţa unei Europe noui, unită şi solidară, care, dându-şi seama de pericolul iminent, ce o ameninţa de la răsărit, a ridicat armele spre a apăra civilizaţia şi dreptul împotriva anarhiei roşii. Surpriza a fost cu atât mai neplăcută pentru propovăduitorii revoluţiei mondiale din Moscova, cu cât, de astădată, nu mai este vorba de un simplu „cordon sanitar", aşa cum l-a propus în 1919 Clemenceau, de la Oceanul îngheţat de nord până la Marea Neagră, spre a servi de zăgaz comunismului, ci de un front de luptă formidabil împotriva forţelor roşii.

Toţi conducătorii U. R. S. S. dela 1918 încoace, începând cu Lenin şi sfârşind cu Stalin, au anunţat că armata roşie va interveni atunci când Europa va fi slăbită şi coaptă pentru o invazie.

„Un război european, sau mondial, la care vor lua parte statele capitaliste — scria Lenin în 1919 — va pregăti revoluţia universală prin sleirea forţelor economice şi slăbirea forţelor lor militare. Atunci vom interveni cu armata roşie, care trebue să o organizăm în aşa mod, în cât ea să fie cea mai puternică şi capabilă să îndeplinească misiunea sa revoluţionară".

Au mai intervenit şi alte metode în politica exterioară a sovietelor, care să grăbească acea extensiune a virusului comunist în inima Europei. In 1919 Ungaria a fost sovietizată şi sub regimul lui Bela Kun — agentul Moscovei, — această ţară devenise un focar primejdios în centrul Europei.

Numai graţie intervenţiei armate a României, focarul acela a fost stins şi comunismul nu s'a putut întinde mai departe în Europa centrală şi occidentală. România a fost cea dintâi ţară, care, într'o Europă încă nepacificată, fără ajutorul nimănui, cu propriile sale mijloace şi sacrificii, a întreprins acel război impus de interesele superioare europene şi ale civilizaţiei. A doua încercare a U. R. S. S. a fost aceea din Spania, în cursul războiului civil. Intervenţia armată a Sovietelor împotriva Spaniei naţionaliste şi deci a poporului spaniol, care lupta pentru independenţa, libertatea şi civilizaţia sa străveche, a determinat atunci Germania şi Italia să dea ajutor militar forţelor spaniole comandate de generalul Franco.

Germania şi Italia, care dela constituirea guvernului Franco, l-au recunoscut ca organul legitim reprezentativ al Spaniei, şi-au dat seama că planul conducătorilor U. R. S. S. de a

(Continuare in pag. 2-a)

SĂRBĂTORIREA VICTORIEI

Eri, pe străzile Capitalei, populaţia a ascultat, în genunchi, cu smerenie, rugăciunile rostite la Sfânta Patriarhie pentru biruinţa oştilor Crucii şi Dreptăţii împotriva bolşevismului şi pentru desrobirea Basarabiei şi Bucovinei.
(Reportajul în corpul ziarului)

„BIRUINŢA NOASTRĂ"

Cuvântarea d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al consiliului de miniştri, rostită la Radio

D. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de miniştri, a rostit, eri, la posturile noastre de radio-difuziune, următoarea cuvântare:

ROMÂNI,

Hrisovul strămoşesc incrustează azi bucuria unui Neam cutremurat de luptă, de jertfă şi recunoştinţă.

Generalul Antonescu şi brava oştire a Regelui Mihai I au intrat în capitalele sfâşiate ale provinciilor noastre moldovene în luptă dreaptă şi grea purtată, umăr la umăr, cu armata gloriosului Reich German.

Războiul Crucii şi al Luminii ne-a înfrăţit în lupta pentru legea şi glia românească.

Infruntând urgia cotropitoare a bolşevismului întunecat, am păşit din nou pe pământul unde de veacuri a răsunat doina codrilor, buciumul luptei şi clopotul creştinătăţii noastre isbăvitoare.

Glia lui Ştefan cel Mare şi a lui Ferdinand cel Leal, cu vetrele ei bătrâne şi mânăstiri domneşti, şi-a primit din nou mândria libertăţii şi a credinţei sale.

Pământul sfânt, în care dorm ctitorii veşniciei noastre, pământul cald de sângele ultimilor desrobitori, el ne deschide azi pridvor de istorie nouă, cu bolţi mari de veac nou.

Azi ne-am şters de pe frunţi pata robiei, ne-am scos din suflet fierul nedreptăţii şi — smulgând Neamului, vieţii şi inimii româneşti, sânge — păşim din nou senini pe drumul statorniciei noastre.

Un Neam nu poate să-şi trăiască viaţa şi să-şi aprindă viforul puterei, decât prin luptă şi prin credinţă.

Ne-am spălat în sânge nedreptatea, iar credinţei noastre i-am ridicat catapetesme de lumină cari răsar sus, pe cerul creştin al Europei.

Prin fapta şi lupta eroilor noştri.

De aceea, în ceasul când Cernăuţii şi Chişinăul nostru sunt azi din nou stranele Bisericii de unire românească, să aprindem candelele recunoştinţei pentru Dumnezeul părinţilor noştri şi pentru acei cari s'au jertfit întru credinţa Lui.

Vouă, floare a Neamului, tăiată de Destin în lupta desrobirii sfinte, vouă Eroi căzuţi în războiul Crucii şi al dreptăţii, Neamul vă închină azi mândria biruinţei care sticleşte în lacrimile bucuriei.

In gropile voastre neştiute, pe bulgării calzi de sângele vostru sfânt, îngenunche azi Neamul întreg în rugăciune, cu făcliile voastre de vitejie şi de glorie.

Iar vouă, mame şi soţii de eroi, părinţi şi prunci de mucenici căzuţi în luptă, voi care v'aţi pierdut sufletul şi puterea, pentru ca Neamul să birue, vouă Ţara vă jură azi nu numai recunoştinţă, dar grije veşnică.

ROMÂNI,

In această zi de Iulie care a cuprins în lumina ei viaţa sfârşită a Reginei Maria, întregitoarea de suflete, în această zi care a deschis zorii trişti ai morţii lui Ferdinand Intregitorul, Neamul Românesc închină răzbunător cutremurarea biruinţei sale tânărului vlăstar al Tronului, lui Mihai I, Regele Desrobirei şi al Crucei.

Altă dată, Regele Intregitor spunea după biruinţă cu sfat de istorie: „Ia seama, fiul Meu, mai curând se pierde decât se câştigă iubirea şi încrederea unui popor". Azi Neamul întreg, cu încredere şi nădejde, cere Regelui său să încingă spada pe care I-a dăruit-o Generalul în sfânta zi a Arhanghelului Mihai, fiindcă azi e o zi de biruinţă românească.

Şi toată domnia Lui să fie ca ziua de azi, zi de glorie şi de luptă, împlinitoare de drepturi, desrobitoare de pământuri şi înălţătoare de credinţă.

ROMANI,

Datorăm această regăsire, acerată înfruntare de [illegible] apărătorului civilizaţiei şi al credinţei Europei, lui Adolf Hitler, care a pornit lupta lui, viforul care răstoarnă cetatea păgână a viperelor comuniste.

Şi datorăm armatei noastre, bravului ostaş român, ofiţerilor, trupei şi aviaţiei noastre dreptul de a putea vorbi cu mândrie în acest colţ al Europei.

Dar, mai presus de orice, noi Românii, datorăm biruinţa, gândului şi luptei Generalului Antonescu.

(Continuare in pag. 2-a)

Hotărâtoarele succese ale trupelor aliate după patru săptămâni dela începerea campaniei antibolşevice

Prin telefon dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 19. — Azi, la sfârşitul celei de a patra săptămâni de război, cercurile germane trec în revistă succesele obţinute până acum, exprimându-şi din nou cea mai mare satisfacţie în faţa lor.

La Nord, trupele finlandeze au pătruns adânc în poziţiile ruseşti situate de ambele părţi ale lacului Ladoga pe când din spre Sud, trupele germane se apropie în salturi gigantice de oraşul Petersburg.

In sectorul de mijloc, luptele pentru cucerirea Smolenskului s'au decis în favoarea germanilor şi cu aceasta a fost cucerit ultimul mare oraş situat pe drumul Moscovei.

Dela Smolensk, care nu este numai un important nod de cale ferată ci şi un centru al industriei de armament ruseşti porneşte o autostradă modernă spre Moscova.

In sectorul de Sud, trupele germano-române de sub comanda supremă a generalului Antonescu au dobândit succese hotărâtoare, prin aceea că au forţat în mai multe puncte trecerea Nistrului.

Trebue arătat în acelaş timp că proclamaţia generalului Antonescu, dată cu prilejul eliberării Basarabiei de sub treroarea bolşevică, şi mai ales pasajul în care e accentuată camaraderia de arme româno-germană a avut un deosebit răsunet în cercurile berlineze.

Toate ziarele reproduc apelul într'un cadru festiv, publicând şi dări de seamă ale corespondenţilor lor din Bucureşti asupra solemnităţilor celebrate cu acest prilej şi redând în acelaş timp entuziasmul poporului român.

In capitala Reichuui se precizează acum că, după patru săptămâni de lupte, străpungerea puternicei linii Stalin a reuşit pretutindeni şi în unele locuri, luptele se dau acum la 100 de kilometri dincolo de această linie.

O comparaţie făcută de o anumită sursă străină între această campanie şi aceea a lui Napoleon este considerată aci ca nefiind la locul ei. Napoleon n'a reuşit, cum au făcut acum germanii, să înfrângă în mod definitiv trupele sovietice imediat după trecerea graniţii, ci a ajuns deabia după două luni dela începerea războiului, fără luptă la Smolensk, pe când acest oraş a fost cucerit de trupele Fuehrerului după patru săptămâni dela începerea campaniei antibolşevice. Afară de aceasta, mai trebue menţionat că Napoleon nu dispunea de mijloacele technice ca să poată duce război într'un spaţiu atât de mare.

Trupele sovietice sunt acum definitiv înfrânte, iar trupele germane duc lupte violente cu ultimele rezerve bolşevice.

Faptul că conducătorii sovietici împing în luptă ultimele lor rezerve reese cu precizie din aceea că germanii au surprins batalioane de femei şi detaşamente ale tineretului comunist în momentul când acestea voiau să înlocuiască diverse unităţi de pe front. Rezistenţa opusă de sovietici în anumite sectoare ale frontului este explicată la Berlin prin teroarea desfăşurată de comisarii politici, neputând fi în niciun caz vorba de avântul soldaţilor sovietici, de iubire de patrie sau de entusiasmul acestora pentru comunism.

❖

Schimbarea de guvern din Japonia continuă să fie urmărită cu deosebit interes de cercurile politice berlineze. Aceste cercuri se abţin încă dela orice comentariu, orientându-se în afirmaţiile lor după comunicările oficiale japoneze. Cu acest prilej, trebue subliniat că noul cabinet nu va face nicio declaraţie guvernamentală formală, de oarece nu poate fi vorba de un nou curs al politicii japoneze ci de simple înlocuiri de persoane, care nu pot influenţa bazele de până acum ale acestei politici.

Se mai arată că noul guvern a fost considerabil întărit prin participarea unor noui personalităţi militare şi că civilii aparţinând partidelor politice au trecut pe planul al doilea.

In genere, cercurile politice berlineze, se referă la relatările agenţiei „Domei", precizând că orice speculaţiuni trebue excluse, nefiind niciun motiv ca să poată fi luate în consideraţie.

Escrocheria „Ideologiei comuniste"

de prof. ing. C. BUDEANU

Invăţămintele ce se pot desprinde din evenimentele măreţe ce le trăim azi, depăşesc puterea de percepţiune a prezentului. Numai perspectiva timpului le va putea cuprinde în tot complexul lor.

Marea revoluţie bolşevică din 1917 se închega pe baza unei aşa zise „doctrine comuniste".

Poliţia, vechea şi cruda poliţie a imperiului ţarist trebuia desfiinţată, armata permanentă şi obligatorie desfiinţată, proprietatea individuală înlocuită prin un „bun al tuturor", beneficierea tuturor în condiţii egale de întreaga activitate economică, moneda devenită astfel inutilă, urma a fi suprimată, libertatea popoarelor de a dispune de ele singure asigurată, desfiinţarea graniţelor socotite cauze de conflicte nesfârşite în omenire, suprimarea oricăror tendinţe imperialiste, suprimarea războaielor între naţii, iar ca detalii se promitea în plus instituirea imediată a unui regim constituţional pe baza nouei doctrine, suprimarea funcţionarismului şi în fine persistenţa revoluţiei pentru realizarea integrală a acestui program.

Iar cei 24 ani, aproape un sfert de veac, de aplicare efectivă au dus la rezultate de felul următor:

Instituirea celei mai feroce şi sălbatece poliţii — sub diferite nume — pe care a cunoscut-o omenirea vre-o dată, instituirea „armatei roşii" depăşind ca număr şi ca obligaţii vechea armată, proprietatea individuală departe de a deveni un „bun al tuturor" s'a transformat în proprietate de stat îmbrăcând forma celui mai acut capitalism cu toate defectele lui şi fără nici unul din avantajele lui, uniformizarea în mizerie, reîntroducerea regimului monetar funcţionând în condiţii cu mult mai defectuoase ca înainte, introducerea celei mai oribile opresiuni a popoarelor faţă de care vechul regim ţarist nu ne dă decât o palidă imagine, accentuarea graniţelor nu numai între acel „paradis bolşevic" şi restul omenirei ci şi în interiorul ţărilor bolşevizate, accentuarea imperialismului cu tendinţe de imixtiune cu mult în afară de graniţele propriu-zise ale ţărilor

(Continuare in pagina 2-a)

GLORIA MUTĂ

de AL. DEMETRESCU

Comandor av. rtg.
Corespondentul de război al aviaţiei militare

Dela primele începuturi ale aviaţiei, publicul de pretutindeni şi-a manifestat plăcerea de a vedea sau a auzit isprăvile de măestrie sau curaj ale aviaţiei de vânătoare.

Intreaga literatură aviatică de după războiul mondial trecut a tratat — în marea majoritate a cazurilor — numai subiecte de asemenea natură, preamărind, pe bună dreptate dealtfel, bravura şi victoriile „aşilor vânători" din acele timpuri.

In războiul actual, de când cu „Stuka" şi cu formidabilele ei efecte, aviaţia de bombardament s'a introdus în gustul publicului şi azi imparte — într'o aceeaş proporţie cu cea de vânătoare, — favoarea şi admiraţia lui.

Azi, distrugerile rapide, eficace şi repetate, practicate de aviaţia de bombardament, fac tot atâta plăcere ca şi veştile anunţând doborîrile de avioane inamice ale vânătoarei.

Educaţia noastră în materie de aviaţie a făcut — în 20 de ani — un însemnat pas înainte! Să-mi fie îngăduit a nu mai aştepta un nou război, ci a căuta ca acum, în acesta — pe care-l dorim să fie ultimul — să aduc pe aceeaş „linie" a simpatiei şi admiraţiei noastre, încă o categorie — tot

(Continuare in pag. 2-a)

Fiul lui Stalin s'a predat germanilor, după ce a împuşcat pe toţi comisarii din unitatea lui

Helsinki, 19. (Telegraph-Orient). — Se anunţă aci, că fiul lui Stalin, din prima căsătorie, care a luat parte în războiul actual ca ofiţer de infanterie, s'a predat trupelor germane după ce a împuşcat pe toţi comisarii din unitatea lui.

El a declarat, după ce a fost luat prizonier, că nu este dispus să lupte alături de tatăl său.

Bolşevicii trimit pe front recruţi cari nici nu ştiu să mânuiască armele

Berlin, 19 (Rador). — In ziua de 18 Iulie, trupe germane au ocupat o gară importantă dela sud de Petersburg.

In timp ce soldaţii se răspândiseră prin gară căutând pe fugarii bolşevici, un telefon dintr'un birou a început să sune.

Un soldat german, care ştia ruseşte, a ridicat receptorul. Era un comisar politic, care telefona dela Petersburg, anunţând că vine cu o mie de oameni în 40 de camionete întru ajutor.

El a întrebat dacă gara şi împrejurimile mai sunt încă neocupate de trupele germane.

Atunci, cu o perfectă prezenţă de spirit, soldatul german a răspuns că trupele germane se aflau la cel puţin 50 de kilometri.

După o oră, autocamioanele şi-au făcut apariţia şi soldaţii germani le-au lăsat să se apropie până lângă gară.

Sărind din camioane, bolşevicii s'au văzut încercuiţi.

După o scurtă luptă, cea mai mare parte din ei s'au predat, în timp ce acei care voiau să fugă au fost seceraţi de focul mitralierelor germane.

Din depoziţiile prizonierilor s'a stabilit că era vorba de soldaţi recrutaţi în grabă, cea mai mare parte neştiind nici măcar să mânuiască armele.

După oficierea slujbei religioase dela Sfânta Patriarhie membrii guvernului şi înalţii demnitari, în frunte cu d. prof. Mihai Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al consiliului de miniştri, primesc defilarea companiei de onoare.

Un aerodrom sovietic, acum cimitir de avioane. (PK Wb)